

Twänne enfaldige wisor wid
närwarande krig. Den första: O
store Gud! som we...

1700-1829 81 Cg Br. 1789

VISOR
1789

V. A. J. A.
K. S. T.
(B. W.)

1700-1829
1789

Twänne enfaldige

W i s o r

Wid

Närwarande Krig.

Den Första:

O store Gud! som werldens grundwal stiftat, &c.

Författad

Af Soldaten wid Nerike och Wermelands Regemente

Nils Fröman,

Under innewarande års Fälttåg
i Finland.

Sjunges som: Hvad är det åt at jag mitt
sinne qwäljer &c.

Den Andra:

De som nu Swenska Wap- nen föra &c.

Kan sjungas som: Min hjät och sinne läe
Gud råda &c.

Trykt i Boktryckeriet uti Linköping 1790.

I.

D store Gud! som werldens grundwal stiftat,
Hur undersamt har Du wår locka stiftat,
Uti det stora werldens wandrings-land;
Ty alla de som hit til werlden födas,
De klaga måst at de af döden dödas,
O grymma hand!

2. Til denna tid har man förspört Guds
under, Hns nåd är ny hwar dag och alla
stunder, Utöfwer denna ganska onda werld,
Som uti synd alt mer och mer tiltager,
Hwar öfwer Herren sjelfwer nödgas klaga; Du on-
da werld:

3. Wi usla barn har retat Gud til wrede:
För all den synd och stogga höglård lede,
Som här utöfwas dagligt mer och mer: Ty ingen
är, som för den synden blöges, Utan hwar
dag af usla paltor yfwas; Ack uelhet!

4 O! synda-land som Herrans nåd förak-
tar Märk nu ock se, at Gud dig estertraktar,
Han lärer dig war dag fit helga Ord: Iges-
nom sina trogne Lärars munnar, Som äro
outöseliga brunnar; Men måst såfångt.

5. Du swordoms last, som öfwas måst af
alla, Ja, af små barn som uppå gälfwet lalla;
De lära först, at nämna satans namn, Deß
spåda mun til sådan odhad wånjes, Deß hjer-
ta straxt i swära boior fånges; Olycklig hjäl.

6. Du Far och Mor, som af Guds hand fått
taga Et så dyrt lån, så hållt dem under aga,
För

Fördärfwa ej de spåda plantor små, Hwars unga hjertan såsom war kan böjas, Men til Guds låf bör de altid uphöjas, Af hjertans grund.

7. En locklig stund de låra sin Gud kånna, Som dem har skapt och intil stunden denno, Upphållit dem med sine nådes hand, En Son som alla människor har frålsat; Ut med sin Blod och gifwit ewig hålsa; Tack ware Dig.

8. Du dyre And som all min smitta renat, Och uti Dopet mig med Dig förenat, Du gör mig til en dåjlig Christi Brud; O! ljufwa And, mitt hjerta altid böje til det, som lånder tit Guds låf och nåse, Efter din Bud.

9. Man ser i dag utsträckt Guds vredes armar, Utöfwer oss; men Herre Dig förbarma, För din Sons Jesu helga dyra Blod, Fag hans förtjinst som fullkommelig betalning, För syndare och war oss en Gud nådig; Låt blidka Dia.

10. War nådig Gud, wår Konung, Land och Rike, Ut fienden må altid för oss wika; Fag ej, o Gud! ifrån wårt Land Din hand, Om Du gör det så är all ting fördärfwod; Ey hwad kan wi med wåra m agt förwårfwa, Slått ingen ting

11. En nådig Kung wår Gud oss hofwer gifwit, Gud gifwe nåd at han i frid får lefwa, Til allas största nåse och behag, De onde män som i wårt Rike finnas, Omwånd dem Gud at de sin synd besinna, Och ångra sig.

12. Du Landsens Mor, du allas glädje-fålla, Som ofta får på finger tåtar fålla, För dina Barn når som de lida nöd, Ditt ömma hjerta tror jag ofta swider, När som du hör de fattiga nöd lider, Uti ditt land.

13. Du

13. Du lands - Klenod, du Herrans dyra
gåfwa, För hwilket hwar och en bör honom lås-
wa, Som uti nåder gifwit oss den skänk, Den
gåfwan är vår Kron-Prins Gustaf Adolph,
Som mångens hjertan nöter och gör gläder,
En önsktlig skänk.

14. Stor - Ammiral du store Landsens Hjelte,
Du Hertig Carl du wägar uppå Fältet, Ut mö-
ta fienden ehwar som hållt han wil På hafwet,
du ockfå ditt lif har wägat, På böjan blå, du
hastigt har framtagat, Til fiends skräck.

15. Prins Fredric Adolph wi intet må för-
glömma, De Tre är et til hwad som för kan kom-
ma, Gud gifwe dem et ewigt kärles-band, Ut de
i frid får lefwa här tillsamman, Och efter döden
mötas med stor gamman, I himmels högd.

16. Hertiginnan Gud gifwe mycken glädje,
Hjelp Henne Gud när hon dig därom beder,
Wälsigna Gud de höga ägta stånd, Prinses-
san ock hjelp HErre af din nåde, Abediskan ifrån
all sorg och wåde, Hör det o Gud.

17. Nu hotar Gud med största Landsens plå-
gor, Besinna det du som i synden wägar, Ut
trostas med en stor och mäktig Gud, Et farligt
frig uu man för ögon skäddar, Det är ej nog
här mera ondt bebodar; War nådig Gud!

18. För brist på bröd här mången nödgas
flaga, Den fattig är och intet har at taga, Ut
båra til den rika Man för såd, Han flaga får
för hwem han will sin jämmer; Ty ingen är
som sig deröfwer grämer: Kallsinnighet.

19. En usling här som efter brödet letar För
ans

andras dörrar tigger sina bitar, Han wisas bort
såsom en ofärd hund, Du rike Man som uti
wälgång lefwer, Räck hjälpsam hand til den
som nödträngd beder, För Christi skuld.

20. Et klagerop man mångenstädes hörer Af
sjukdoms nöd som mångens hus förstörer, Och
ägte bandet löses ofta up, Här går deß barn med
bittra tårar kloga, At deras säder hastigt ruktis
af daga; En bitter sorg.

21. O store Gud! wälsigna frugt och blom-
ma, Låt oss af dig en nådig Gud bekomma: Wäl-
signa jorden med en ymnig frugt, At wi få bröd
hwad mera som behöfwes, At männifcor och
Creatur som födes, Af Dine hand.

22. RiksRåden all wi dig o Gud befalla, Gif
trogna Råd och kärlek bland dem alla; Etyr allt
o Gud med dina nådes hand, Ja alla dem som
höga ämbet klåda, Wälsigna Gud dem at de
ej må tråda, Ifrån Din bud.

23. Min Måka får wälsigna Gud och Her-
re, At wisjan din som jag af dig begärer, At
henne få en gång i tiden se, Så at wi få med
frögd och mycken gamman, Ditt helga Namn läf-
sjunga här tilsamman, Med hjertans frögd.

24. Sist beder jag dig Gud och Fader käre,
Du wårdes mig eu sundan tropp beståra, Och
lära mig at frukta dina bud, At jag med frögd
igenom jämmerdalen, Får wandra fram, och
sist i frögedalen, Ditt ansigt se.

Den Andra:

I.

De som nu Swenska Wapnen föra För
Swea Kung och Swea Land, Hjelp
dem at troget bistånd göra, O HErre Gud,
som hjälpa kan, Men falska hjertan dämpa
ned, At de må tänka på sin Ed.

2. En falsker Ed blir swår på slutet När
man från werlden wandra skal, När deras
lifstid här är ute, Och detta allt umgällas
skal, Då wille de wäl gärna gå I werldsligt
Krig om de kund få.

3. Ståll nu din lefnad så på jorden, At du
ej struktat til at dö; När du framför de sista
orden, Och du skal bort från denna O Ed
at du får en ewig frögd Hos Herren Gud i
Himmels högd.

4. O Jesu war för of en Herde, At wi
ej blifwa Ulfwars rof: Från Sverige wänd
din grymma wrede Och låt din nåde hos of
bo; Låt fredens blomster hos of gro, Wälsig
na of med frögd och ro!

5. Låt Swea fienders Fåsten falla, Som
murarna i Serico, O HErre sänd of nå din
anda, Wår bön må falla i god jord, Styrk
of o HErre samtelig, At troгна suckar sånda
Dig.

6. Et dylikt straff låt of ej hända Som
Sodom och Gomorra såg, Fast wi alt fam-
mans det förtjenar Med wåran tynd och of-
werdåd; Men HErre war of mild och blid
Fråls of från hunger, påst och krig.

7. O Herre Gud! Du strid för Gustaf
Lil som Du stred för Josua, Hjelp honom
fienden at tuckta, O starke Hjelte Jehova!
O Herre strid för Sweriges wål, Som Du
stridde för Israel.

8. För Swea Konung wis Din Klarhet
Som Moses, såg på Sinai. Från Swerges
barn tag bort all swaghet Och gif dem styrka
uti strid, At wi når freden wunnen är En
enig löffång Dig hembär.

9. Som ögnastenen Gud bewara Din smör
da och wår milda Kung, Wår milda Drott
ning och försvara, Så och wår lilla Kron
Prins ung, Af Furstarne haf i Din wård
Och gif dem altid goda råd.

10. War Du en borg kring Swea Fåsten,
Så och wårt låra Kunga Hus, Ja och de
oldraminste nästen Upelda med Dit Nådetsjus,
Och låt alt lysa i wår själ, At wi må dig
behaga wål.

11. Kring alla Swea Rifes gränser, O
Herre låt Din ångla-wård, Wårt Foster
land och wåra Tempel Wålsigna Herre med
Din Nåd, Låt of med sång och böne-ljud Af
hjärtat ropa til wår Gud.

12. De som och nu på Hassens bölja Ut
striden måste gå, Som föra Swenska swård
och sköldar, O Herre Gud Du med dem stå!
Styrk Swenska Flottan wåldelig, At Segren
blifwer ärorik.

13. Eho som nu har lårt at bedja, Han be
dje utaf hjertans grund, Of trofsar nu wist
tusend

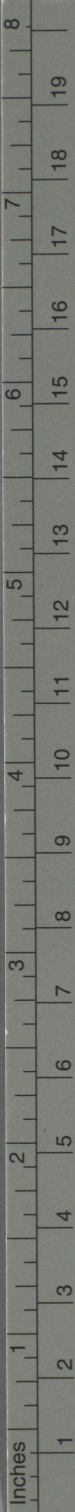
tusend dödar, Hjelp of o Gud af Din mi-
skund! Of hotar krig och hungers nöd; Fråls
of o Jesu för din död.

14 Låt of ån fridles lagrar fira Uppå vår
Svenska Fosterjord, Låt of i under Gustafs
Spira Endræktelig tillsammans bo, Frugt-
sam ma är gif i vårt Land, Vålsigna Herre ljo
och strand.

15. I som ån med vår milda Konung Drar
uti fält bewåpnade, Haf kärlek, tro och nit
för honom, Alt manneligen sig bete: Ja strid
för Kung och Fosterland, Så bli'n I årad af
hwar man.

16. Si således åndas denna wisa O Her-
re Gud förbarma Dig! Och låt Din Nåde
för of lusa, Och strid för Gustaf wåldelig:
Medlägg vår omåns grymma mod
Och gif off Seger,
frid och ro.

Inches

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
